

Кропивницький інститут державного та муніципального управління

НАУКОВІ ПОШУКИ У ІІІ ТИСЯЧОЛІТТІ: СОЦІАЛЬНИЙ, ПРАВОВИЙ, ЕКОНОМІЧНИЙ ТА ГУМАНІТАРНИЙ ВИМІРИ

Збірник тез

II Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Кропивницький, 7–8 квітня 2017 року)

Кропивницький
«КОД»
2017

- Н 34 **Наукові пошуки у III тисячолітті: соціальний, правовий, економічний та гуманітарний виміри:** збірник тез II Міжнародної науково-практичної конференції (7–8 квітня 2017 р.). Кропивницький : «КОД», 2017. – 351 с.

Видання містить матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції. Розглянуто актуальні проблеми стану наукових досліджень у галузі соціальних, правових та гуманітарно-економічних проблем у III тисячолітті в Україні та світі із залученням до обговорення провідних науковців, практиків, а також молодих вчених з усіх регіонів України та зарубіжних держав.

Матеріали конференції розраховані на наукових і науково-педагогічних працівників ВНЗ та наукових установ, докторантів та аспірантів, студентів, а також широкий читачський загал.

Матеріали конференції надруковано в авторській редакції.

ББК 67.9 (4УКР) 300

Редакційна колегія:

Литвин І. І. – директор, доктор юридичних наук, доцент

Шаркова Г. Ю. – заступник директора з навчально-методичної та наукової роботи, кандидат юридичних наук, доцент

Степанов П. Л. – завідувач кафедри адміністративного, кримінального права та процесу, кандидат юридичних наук, доцент

Зеленко І. П. – завідувач кафедри фундаментальних та приватно-правових дисциплін, кандидат юридичних наук, доцент

Ігнат'єв В. А. – завідувач кафедри філософських та гуманітарних дисциплін, кандидат філософських наук, доцент

Косенко В. Д. – завідувач кафедри соціальної роботи, кандидат філософських наук

Рекомендовано до друку Вченою радою ПВНЗ «Кропивницький інститут державного та муніципального управління» (від 31 березня 2017 року протокол № 9)

© Автори, 2017

© ПВНЗ «Кропивницький інститут державного та муніципального управління», 2017

© «Код», 2017

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ № 1. ПРОБЛЕМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА В УКРАЇНІ

Бабін І. І.

Проблеми правового регулювання податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки	14
---	----

Вельбовець Н. М., Кузнєцов В. І.

Філософія науки та законодавство про науку	17
--	----

Вставська Т. В.

Адміністративно-правові засади соціального захисту учасників бойових дій, які брали участь в антитерористичній операції	20
--	----

Головко Л. О.

До питання попередження і ліквідації шкоди, нанесеної навколишньому природному середовищу в Україні та ЄС	23
--	----

Гриценко В. Г.

Основні засади формування та функціонування правоохоронної системи України	26
---	----

Журавльова К. В.

Вдосконалення законодавчої підтримки конкурентноспроможності малого та середнього бізнесу у відповідності до європейської політики	29
--	----

Камінська Н. В.

Гарантії права громадян на звернення до Європейського суду з прав людини ..	32
--	----

Кормош О. І.

Судова реформа: плюси і мінуси	35
--------------------------------------	----

Кричун Ю. А.

Проблеми відмежування катування від побоїв і мордування	38
---	----

Круглов О. М.

Окремі проблеми практичної реалізації реформи патрульної поліції України	42
--	----

Легеца Є. О.

Особливості притягнення до відповідальності за відмову в наданні публічних послуг в Україні	44
---	----

Леженєва Т. М.

Окремі особливості підстав недійсності заповіту	48
---	----

Малихіна В. В.

Адміністративний позов, як засіб судового захисту	51
---	----

Манжула А. А.

Нормативно-правове регулювання протидії проступкам, що посягають на громадський порядок	54
---	----

Митрофанов І. І.

Механізм регулювання (установлення та реалізації) відповідальності у кримінальному праві	58
--	----

Овчаренко А. С.

Щодо окремих шляхів реалізації соціальної справедливості в оподаткуванні при реформуванні податкової системи України	61
--	----

Попов Р. О.

Особливості юридичної відповідальності за порушення законодавства у сфері безпечності та якості сільськогосподарської продукції	64
---	----

Свічкарьова Я. В.

Договір «мінімум-максимум»: особливості оплати праці	68
--	----

Солосіч О. С., Кириченко С. О.

Конвергенція національного і європейського законодавства у сфері адміністративного права, шляхом реформування діючих правових норм	71
--	----

Фомічов К. С.

Спрощення державної реєстрації бізнесу та речових прав на нерухоме майно як основна причина активізації рейдерських захоплень	74
---	----

Цимбалюк В. С.

Вплив кібер-права на перспективи удосконалення законодавства України про інформацію	79
---	----

Цуркан М. М.

Особливості регулювання земельних відносин	82
--	----

Шпильова Г. О.

Особливості оподаткування доходів, отриманих від спадщини	85
---	----

СЕКЦІЯ № 2. ГУМАНІТАРНО-ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ НАУКИ

Акимова Н. В.

О психологии современного студента	88
--	----

Блоха Я. Є.

Уявлення про соціальну справедливість в сучасному українському суспільстві	90
--	----

Бут-Гусаим С. Ф.

Национальная культура в зеркале именослова современной белорусской научно-популярной литературы	93
---	----

Вакулик І. І.

Юридичний статус природно-заповідних територій м. Києва	96
---	----

Вербицька Г. Л.

Проблеми та шляхи вирішення молодіжного безробіття в Україні ...	98
--	----

Владимирова В. І.

Принцип професіоналізму державних службовців України	100
--	-----

Войтовицька Л. П.

Формування іміджу освітньої установи – запорука конкурентоздатності на ринку освітніх послуг	104
--	-----

Волошина А. С. Діалектика любові та ненависті	107
Герасименко І. А. Сучасні проблеми реформування поліції	110
Горохова Л. В. Дисципліни соціально-гуманітарного циклу у сучасних ВНЗ: вибіркові vs нормативні	112
Гринач О. М. Місцеве самоврядування та його роль в забезпеченні сталого розвитку країни	116
Грошовенко О. П. Концептуальні основи формування світоглядно-екологічних цінностей майбутніх педагогів	119
Гуць А. О. Політична соціологія в Україні: зріз громадської думки чи метод маніпулювання?	122
Дамаскіна Д. А. Інформаційна агресія в інтернеті (на прикладі російського сайту новин «РБК»)	125
Демичева А. В. Базові права людини та стан їх дотримання в сучасній Україні	127
Діденко В. С. Посткапіталістичне суспільство: утопія чи реалії майбутнього?	130
Заверзаєв С. С. Філософія гри	132
Ігнат'єв В. А. Некласична філософія як цілісний дискурс	135
Кадигроб М. О. Види юридичних термінів	137

Казаков М. А.	
Оценка соизмеримости суждений как метод их верификации	139
Капітаненко Н. П.	
Конституційна відповідальність у сфері публічного управління	142
Ковтун Н. М.	
Дегуманізація і дегуманітаризація соціального простору в умовах розвитку сучасної науки	145
Ковтун Ю. В.	
Гуманітарний характер патріотичного виховання у контексті розвитку сучасної освіти і науки	148
Корчакова Н. В.	
Проблема просоціального розвитку особистості: закономірності та парадокси	151
Косенко В. Д.	
Інтелекція як рушійна сила якісних суспільних перетворень на засадах дійсного гуманізму	155
Костючков С. К.	
Специфіка дослідження людини епохи постмодерну: біофілософський аспект	157
Котова А. С.	
Застосування методики казкотерапії у роботі з онкологічно хворими дітьми	159
Коцюрба О. Ю.	
Зарубіжний досвід реформування ЖКГ та його застосування в Україні як передумова фінансової стабілізації підприємств галузі ...	161
Кошолан В. В.	
Особливості проведення ділової гри з дисципліни «Оптимізаційні методи і моделі»	163
Крайник Г. С.	
Кроки «уперед» та «назад» у запобіганні корупційним злочинам шляхом внесення змін до Кримінального кодексу України у 2014–2015 роках	166

Кузнєцов Ю. М.

Аспекти розвитку сучасної науки в галузі верстатобудування-серцевини машинобудування в Україні 169

Кулиняк І. Я.

Моделювання залежності результативності наукової і науково-технічної діяльності від обсягу фінансування 173

Курилович М. А.

Диалогический поход в профессиональном обучении 178

Маренко А. А.

Напрямки проведення соціальної роботи з дітьми із неповних сімей 181

Мельничук В. В.

Екофілософія як поліпарадигмальна галузь наукового знання 183

Невельська-Гордєєва О. П.

Застосування закону тотожності у юридичній практиці 185

Нестеренко Т. С.

Формування ключових компетентностей як напрям реалізації компетентнісного підходу до змісту освіти в початковій школі 188

Паршін Б. В.

Сутнісь та види краудфандингу як перспективної форми фінансування проєктів 190

Пахомова Н. Г.

Інтеграція як провідна тенденція розвитку сучасної освіти 192

Печериця Т. В.

В'ячеслав Чорновіл - людина і політик 195

Пивоваров В. М.

Розвиток тренінгових форм з української мови та літератури при підготовці до складання ЗНО 198

Погребняк В. А.

Соціально-гуманітарні аспекти оновлення вищої освіти в Україні: канадський досвід формування демократичної громадянськості студентської молоді	201
--	-----

Подлесная В. Г.

Экологические последствия развертывания социально-экономических циклов	204
--	-----

Романов В. П.

Значення стратегічного планування розвитку ринку дорогоцінних металів та дорогоцінного каміння в Україні	207
--	-----

Рыбаключева О. З.

О работе с кадрами в органах внутренних дел	210
---	-----

Рябовол Л. Т.

Місце і роль навчальної дисципліни «Методика викладання юридичних дисциплін у вищій школі» в освітній програмі підготовки магістра за спеціальністю «Правознавство»	213
---	-----

Скорупо В. О.

Безробіття в Україні: сучасні реалії та підходи щодо його скорочення	216
--	-----

Сорочан І. В.

Стандартизовані та індивідуальні мовні формули в текстах судових рішень	219
---	-----

Тернавська Т. А.

Професійне самовизначення майбутнього соціального працівника-волонтера	222
--	-----

Уманців Г. В.

Нематеріальні активи у системі трансфертного ціноутворення	225
--	-----

Цигульський С. М.

Концепція фронтиру Ф. Дж. Тернера та витоки демократизму українського козацтва	226
--	-----

Чорноус О. В.

Способи творення в мові перекладу відповідників для пропріальної лексики	230
--	-----

Шедяков В. Е.

Развитие образовательно-научно-производственных кластеров – основа конкурентоспособности в условиях усиления роли экономики, основанной на знаниях	232
--	-----

Шихненко Д. В.

Місце інноваційного лідерства у кадровому омолодженні державної служби України	235
--	-----

Штань М. В.

Роль держави у процесах неоіндустріалізації національної економіки	237
--	-----

Шусть В. В.

Методологічні проблеми формування політичних цінностей молоді	239
---	-----

**СЕКЦІЯ № 3. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ
НОРМ МАТЕРІАЛЬНОГО ПРАВА В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ**

Dimitar Stoyanov

The contractual prohibition on assignment in Middle and Eastern Europe – a call for harmonization	242
---	-----

Petrov Ventsislav

The acquisition of heritage in Ukrainian and Bulgarian heredity law in the context of the contemporary European legislative trends	244
--	-----

Богустов А. А.

Право потребителя на отказ от договора как проявление ограничения принципа свободы договора (на примере законодательства Польши)	247
--	-----

Бурлай Т. В.

Социальная повестка дня для Европейского Союза и проблемы ее реализации	250
---	-----

Гурницький Є. О.	
Право на участь в управлінні державними справами	253
Єрмоленко Д. О.	
Щодо об'єкту правової свідомості	256
Зеленко І. П.	
Оцінні поняття у праві: дискусійні питання	258
Іскендеров І. М.	
Методологічні засади дослідження в договірному праві	261
Коцюрба О. Ю.	
Основні детермінанти фінансових злочинів в Україні	263
Литвин І. І.	
Сутність заходів адміністративного припинення	266
Мещанова М. В.	
Региональная унификация в сфере коллизийного регулирования вопросов расторжения брака	268
Мисаревич Н. В.	
Иностранный элемент в брачно-семейных отношениях: особенности правового регулирования в Республике Беларусь	271
Надієнко О. І.	
Інформаційне забезпечення та нагляд як функції державного регулювання у сфері пенсійного забезпечення	274
Ніколенко М. І.	
Актуальні питання щодо продовження мораторію на продаж земель в Україні	277
Окопник О. М.	
Адміністративно-правові аспекти визначення особливостей відповідальності посадових осіб	280
Парій Б. Б.	
Теоретико-методологічна проблематика застосування законодавства у сфері інвестування в євроінтеграційних умовах	284

Полторак С. І. Проблеми реалізації прав людини та громадянина в Україні	287
Пришлюк О. В. Права людини та бідність	288
Рябець К. А. Еволюція національного законодавства щодо оптимізації управління окремими частинами району річкового басейну	291
Слозанська Г. І. Нормативно-правове забезпечення роботи соціального працівника в територіальній громаді	293
Стадніченко Т. О. Конкубінат та його регулювання в сімейному праві України	296
Телятицкая Т. В. Некоторые особенности административной ответственности субъектов хозяйствования в Республике Беларусь	300
Чернега В. М. Перешкоди до укладення шлюбу (замітки до наукової дискусії)	302
Шаркова Г. Ю. Зміст зобов'язання з надання консалтингових послуг	305
Юнін О. С. Медіації як альтернативний спосіб вирішення цивільно-правових спорів	308

СЕКЦІЯ № 4. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ПІД ЧАС ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА

Вереша Р. В. Значення психологічних основ суб'єктивної сторони складу злочину	311
Гусаров К. В. Деякі питання інстанційної побудови судів законом України «Про судоустрій і статус суддів»	314

Дегтярьова С. В.

Проблемні питання інституту відводів в адміністративному судочинстві	316
--	-----

Задорожня І. А.

В котрий раз до проблеми інституту понять у кримінальному провадженні	318
---	-----

Зелінський С. Е.

Довіра населення до правоохоронних органів як складова громадської оцінки їх діяльності	320
---	-----

Лимарь І. В.

Юрисдикція цивільних судів: сучасний погляд законодавця	323
---	-----

Лук'яничков Є. Д.

Негласні слідчі (розшукові) дії та їх унормування	325
---	-----

Соболь Є. Ю.

Аналіз матеріалів єдиного державного реєстру судових рішень України щодо розгляду справ, однією із сторін якої є особа з інвалідністю	328
---	-----

Степанов П. Л.

Перерва у допиті: погляд через призму розумності строків у кримінальному провадженні	332
--	-----

Стецюк Б. Р.

Виникнення вітчизняної науки процесуального права в період Російської імперії	334
---	-----

Телійчук В. Г.

Теоретико-правові та практичні проблеми оперативно-розшукового законодавства	338
--	-----

Ткачева Н. Н.

Некоторые аспекты института частного обжалования в России	343
---	-----

Шоповал Л. І.

Про правову природу судового збору	346
--	-----

Літвінов М. С.

Проблеми спадкування корпоративних прав	348
---	-----

5. Лихачов С. В. Дозвільне провадження в адміністративному процесі : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Лихачов Сергій Васильович. – Х., 2001. – 177 с.
6. Сіверін В. І. Адміністративно-правові засади надання дозвільних послуг суб'єктами публічної адміністрації. : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / В. І. Сіверін ; ХНУВС. – Х., 2010. – 18 с.
7. Адміністративне право України : навч. посібник / за заг. ред. Т. О. Коломоець, Г. Ю. Гулевської. – К. : Істина, 2007. – 231 с.
8. Коваль Л. В. Адміністративне право : курс лекцій / Л. В. Коваль. – К. : Вентурі, 1996. – 208 с.

ОКРЕМІ ОСОБЛИВОСТІ ПІДСТАВ НЕДІЙСНОСТІ ЗАПОВІТУ

Лежнєва Тетяна Миколаївна

*доцент кафедри теоретичної та прикладної
економіки Українського державного хіміко-
технологічного університету,
кандидат юридичних наук, доцент*

В найзагальнішому вигляді недійсність правочину можна визначити як нездатність правочину створювати правовий ефект [4, с. 10] (крім тих юридичних наслідків, що пов'язані з його недійсністю) у передбачених законом випадках порушення вимог дійсності [1, с. 44] відповідних правочинів.

ЦК України містить спеціальні норми щодо недійсності заповіту (ст. 1257 ЦК України). Частина перша статті передбачає підстави нікчемності заповіту: нікчемним є заповіт, а) «складений особою, яка не мала на це права»; б) «складений з порушенням вимог щодо його форми та посвідчення». Частина друга передбачає підстави недійсності оспорюваного заповіту: «За позовом заінтересованої особи суд визнає заповіт недійсним, якщо буде встановлено, що волевиявлення заповідача не було вільним і не відповідало його волі». Слід зазначити, що право на пред'явлення позову про недійсність заповіту виникає лише після смерті заповідача (п. 17 постанови ПВСУ[6]).

Крім того, ще одну підставу нікчемності заповіту передбачено у ч. 2 ст. 1307 ЦК, відповідно до якої нікчемним є заповіт, який відчужував за спадковим договором склав щодо майна, вказаного у спадковому договорі.

Отже, спеціальні норми Книги 6 ЦК України передбачають випадки як оспорюваності, так і нікчемності заповіту. Це має не лише теоретичне, але і прикладне значення, яке вдало проілюстрував О. П. Печений: «Щодо питання про наслідки недійсності заповіту, то слід зауважити, що в цьому сенсі важливо розрізняти нікчемні й оспорювані заповіді. Згідно з ч. 4 ст. 1254 ЦК України якщо новий заповіт, складений заповідачем, був визнаний недійсним,

чинність попереднього заповіту не відновлюється, крім випадків, установлених статтями 225, 231 ЦК України. Використовуючи вислів «визнання правочину недійсним», законодавець мав на увазі визнання його недійсним судом, тобто йдеться про оспорювані заповіти (ч. 2 ст. 215, ч. 2 ст. 1257 ЦК України). Відповідно це правило не стосується нікчемних заповітів. Тому у випадку, коли новий заповіт, складений заповідачем, є нікчемним, відновлюється чинність попереднього заповіту» [4, с. 37].

Крім того, різними є процесуальні аспекти оспорюваності та нікчемності. Так, ПВСУ зазначив, що «Вимога про встановлення нікчемності правочину підлягає розгляду в разі наявності відповідного спору. Такий позов може пред'являтися окремо, без застосування наслідків недійсності нікчемного правочину. У цьому разі в резолютивній частині судового рішення суд вказує про нікчемність правочину або відмову в цьому. Вимога про застосування наслідків недійсності правочину може бути заявлена як одночасно з вимогою про визнання оспорюваного правочину недійсним, так і у вигляді самостійної вимоги в разі нікчемності правочину та наявності рішення суду про визнання правочину недійсним. ... Якщо позивач посилається на нікчемність правочину для обґрунтування іншої заявленої вимоги, суд не вправі посылатися на відсутність судового рішення про встановлення нікчемності правочину, а повинен дати оцінку таким доводам позивача» (п. 5 постанови ПВСУ [5]).

Передбачається як недійсність заповіту в цілому, так і недійсність окремих його частин. Недійсність окремого розпорядження, що міститься у заповіті, не має наслідком недійсності іншої його частини (ч. 3 ст. 1257 ЦК).

Норми ст. 1257 ЦК та Параграфу 2 Глави 16 ЦК співвідносяться як спеціальні та загальні. Слід пам'ятати, що далеко не всі норми, які стосуються недійсності правочинів загалом, можуть бути застосовані до заповітів.

Щодо обману (ст. 230 ЦК) слід зазначити, що ця підстава недійсності правочину не може застосовуватися до заповітів. Це зумовлено тим, що заповіт – односторонній правочин; а ч. 1 ст. 230 ЦК як обман кваліфікує ситуацію, коли «одна із сторін правочину навмисно ввела другу сторону в оману щодо обставин, які мають істотне значення». Це положення слід тлумачити таким чином, що суб'єктом обману для визнання правочину недійсним за ст. 230 ЦК є лише одна із сторін правочину [2, с. 223].

ПВСУ надав чітке роз'яснення: «Норми статті 230 ЦК не застосовуються щодо односторонніх правочинів» (п. 20 Постанови ПВСУ [5]). На жаль, суди першої інстанції не завжди враховують це. Так, скасовуючи рішення суду першої інстанції, Апеляційний суд Харківської області зазначив, що «суд першої інстанції дійшов висновку про недійсність заповіту на підставі ст. 230 ЦК з порушенням норм матеріального права, оскільки застосував закон, який не поширюється на спірні правовідносини» [7].

Односторонність та особистий характер заповіту як правочину унеможлиблює і застосування ст. 232 ЦК України «Правові наслідки

правочину, який вчинено у результаті зловмисної домовленості представника однієї сторони з другою стороною»

Так само незастосовуваними до заповіту є норми про фіктивність правочину (ст. 234 ЦК). Сама правова природа заповіту як правочину, правові наслідки якого виникають у зв'язку із смертю заповідача, виключає можливість вчинення спадкодавцем заповіту «без наміру створення правових наслідків».

Односторонність та, відповідно, безоплатність заповіту як правочину унеможливають застосування до заповіту норм про вчинення правочинів під впливом тяжкої обставини (ст. 233 ЦК). У судовій практиці мають місце випадки невірного застосування судами, зокрема апеляційними, ст. 223 ЦК до заповітів [8].

Нікчемним є заповіт, складений особою, яка не мала на це права або складений з порушенням вимог щодо його форми та посвідчення. Слід зазначити, що право на заповіт має фізична особа з повною цивільною дієздатністю; і при цьому право на заповіт здійснюється особисто, а вчинення заповіту через представника не допускається (ст. 1234 ЦК.). Вважаємо, що будь-яке порушення приписів ст. 1234 ЦК України слід вважати складенням заповіту особою, яка не мала на це права. Вчиненням заповіту особою, яка не мала на це права, Пленум Верховного Суду України називає вчинення заповіту, «зокрема, недієздатною, малолітньою, неповнолітньою особою (крім осіб, які в установленому порядку набули повну цивільну дієздатність), особою з обмеженою цивільною дієздатністю, представником від імені заповідача» (п. 17 Постанови ПКСУ [6]). Ні в якому разі не слід розуміти вживаний вислів «особою, яка не мала на це права» таким чином, що особа склала заповіт щодо неналежного їй майна. Відповідно до ч. 1 ст. 1236 ЦК, заповідач має право охопити заповітом права та обов'язки, які йому належать на момент складення заповіту, а також ті права та обов'язки, які можуть йому належати у майбутньому.

Таким чином, своєрідна та де в чому складна правова природа заповіту, особливості породжуваних ним правових наслідків зумовлюють специфіку підстав недійсності правочину. Остання має віднаходити усебічне врахування у правотворчості та правозастосуванні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Гостюк В. І. Правова природа недійсних угод / В. І. Гостюк // Науковий вісник Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. – 2003. – Вип. 172: Правознавство. – С. 39–45.
2. Давидова І. В. Поняття та ознаки обману як підстави недійсності правочину / І. В. Давидова // Актуальні проблеми держави і права. – 2011. – Вип. 59. – С. 218–225.

3. Перова О. В. Недійсність правочину, який порушує публічний порядок: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.03 / Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2010. – 18 с.
4. Печений О. П. Спори про спадщину: аналіз типових помилок у справах про спадкування за заповітом / О. П. Печений // Вісник Верховного Суду України. – 2010. – № 9. – С. 33–38.
5. Про судову практику розгляду цивільних справ про визнання правочинів недійсними: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 06.11.2009 N 9 // <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0009700-09>
6. Про судову практику у справах про спадкування: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30.05.2008 № 7 // Вісник Верховного суду України. – 2008. – № 6. – стор. 17.
7. Рішення Апеляційного суду Харківської області від 03.03.2010 у справі № 22-ц-64/2010 // <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/9865691>
8. Ухвала Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 06.03.2013 у справі № 6-46621св12 // <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/29973449>

АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПОЗОВ, ЯК ЗАСІБ СУДОВОГО ЗАХИСТУ

Малихіна Влада Володимирівна

*аспірант Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ*

Фактичною підставою звернення до суду є адміністративно-правовий спір, слід визнати, що процесуальною підставою порушення справи в адміністративному суді має бути адміністративний позов. Відповідно до цього сторонами адміністративного процесу є позивач і відповідач.

Поняття адміністративного позову слід визначати через наявність матеріально-правової і процесуальної сторін позову.

Матеріально-правовою стороною виступають: вимога позивача про визнання незаконним адміністративного акта; визнання за громадянином прав та законних інтересів, які були порушені цим актом; усунення неправомірних наслідків, спричинених таким актом [2, с. 69]. При визначенні матеріальної сторони слід враховувати наявність предмета адміністративного спору, тобто коло питань, віднесених до підвідомчості адміністративного суду, оскільки їх відсутність не дозволяє розглянути справу в порядку адміністративного судочинства і спонукає до пошуку інших способів захисту порушених прав.

Обов'язковим елементом адміністративного позову є також його процесуальна сторона. Процесуальна сторона є формою виразу матеріально-правової сторони. До змісту процесуальної сторони позову входять такі основні елементи: процесуальна право- та дієздатність позивача; дотримання